

си твърдѣ късно и на кратко разстояние, — и за това всѣкога безполезни. (ил. схема № 3).

Въ подобни — нетърпящи отлагане — случаи, кавалерията сама разузнава: тя изпраща напрѣдъ офицерски разѣзди, но недочаква тѣхното възвръщане, а се движи тоже напрѣдъ, за да изпълни своята стратегическа роль. (ил. схема № 4).

Когато главнитѣ сили на кавалерията се движатъ напрѣдъ прикривайки и прикривайки се, въ сжщото време тѣ разузнаватъ и прѣслѣдватъ цѣльта, а именно: влизатъ въ съприкосновение съ главнитѣ сили на противника.

Тукъ движението на конницата бѣше подчинено, бѣше въ зависимостъ отъ движението на пѣхотата; а вмѣсто това, можеше да се остави само една часть отъ кавалерията къмъ пѣхотната колона, — единъ полкъ напримѣръ, — който щѣше да бѣде напълно достатъченъ за носене охранителната служба. Съ останалата часть кавалерия трѣбваше бързо да се излѣзе напрѣдъ по направление къмъ противника и да се влѣзе въ непосредственно съприкосновение съ него! Вмѣсто това, ние пѣтувахме съ пѣхотна крачка и до като разузнавахме за руситѣ съ единъ фронтъ равенъ на широчината на шосето, тѣ бѣха установили вече съприкосновението си съ нашия лѣви флангъ, и знаеха всичко, което ние вършимъ.

Кавалерията трѣбваше да бѣде не прѣдъ колоната, но на лѣвиятъ ѝ флангъ и на съотвѣтствующа отъ него дистанция. За разузнаването на противника — а това бѣше абсолютно необходимо — нѣмаше защо да се спираме по пѣтя: трѣбваше отъ Шуменъ и до послѣдния етапъ, да се движимъ безспирно, изпращайки разѣзди въ облическо направление отъ колоната и въ по-рано обмислено, даже извѣстно, направление къмъ противника. За нещастие, младитѣ офи-